

“Kan je nu langskomen, want onze Kurt is hier net?” liet Myriam weten. Het was niet gemakkelijk om ook Kurt op de foto te krijgen. Net voor het vertrek naar Duitsland waar hij Tom Pidcock op de luchthaven moest ophalen, lukte het nipt. “Tom koos voor het mountainbiken in Tjechië en niet voor een deelname aan de Giro. Dit liever dan een hele dag in groep rijden,” gaf Kurt nog mee, tussen een aantal telefoontjes door. (foto HVdS)

Een leven voor de koers

De ouders van Kurt Bogaerts, coach van Tom Pidcock, gaan erin mee!

“Hij is hier gisteren twee uur langs geweest. Eén uur telefoneren en dan toch nog even Parijs Roubaix overlopen. Kurt had als medeploegleider een plannetje opgesteld voor het verloop van de eerste 50 km. De vriendin van Kurt, heeft nu een contract met Ineos, waarvoor ze als deskundig verzorgster werkt. Ze zet er haar eigen praktijk als voedingsconsulente en verzorgster voor on hold. De twee kinderen zijn óf bij ons óf bij hun oma.“

Korte carrière als renner

Kurt is nu 45 en begon zelf als wielrenner toen hij 15 was. Als nieuweling startte hij in Vollezele. “Dat is gekomen onder impuls van mijn broer, maar ook van oudrenner Mario De Block,” zegt Myriam. “Wel met de boodschap dat de lessen op

school voorrang hadden. En daar hield hij zich aan: steeds goede cijfers behaald. De laatste jaren van de secundaire school in Dendermonde voor de afronding in een technische school. Dan hogeschool in Boom – en daar reed hij dagelijks met de fiets naartoe – en aansluitend in Brussel voor een D-diploma waarmee hij aan de start kwam voor een lerarencarrière in Zavo Zavemtem. Hij werd er snel benoemd na goede inspectieverslagen.” Het bloed kroop waar het niet gaan kan, en Kurt nam 5 jaar loopbaanonderbreking om te gaan koersen. Hij begon als renner bij Benny Willems, sportdirecteur in Kapelle-op-den-Bos. Na het niet naleven van een afspraak in verband met het winnen van de koers verliet hij de ploeg waarin hij ‘het meubelstuk’ was. “Zo blijf ik niet rijden. Ik begin zelf met een ploeg,” waren zijn gevleugelde woorden. En hij deed het! Almero (firma van de heer Rottiers) werd hoofdsponsor. Hij bleef zelf rijden en won net geen 10 koersen. Michel: “Als beroepsrenner zou hij een goede helper geweest zijn. Toch won hij ‘bijna’ de Ronde van Ierland. Jammer dat hij niet kon spurten! “ Een lang verhaal over die ronde volgt, want net voor die startte, kwamen ze in oorlogsomstandigheden te zitten in London Derry toen er een dode viel na een politie-interventie tijdens de Orangemarsen. Met een gepantserd legervoertuig zijn hun vier renners er geëvacueerd. “Plots stonden er zowat 40 personen rond onze splinternieuwe auto,” herinnert Michel zich. “Toen ik foto’s wou nemen, rukte men mijn filmpje uit de camera. Uren kan ik erover vertellen, ook over de 15 keer dat ik die ronde begeleidde samen met Sean Kelly, ondertussen al vele jaren een vriend des huizes. Tweemaal hebben we hem verhuisd met een vrachtwagen die we huurden bij de leasingmaatschappij van Mercedes waar Myriam werkte.”

Logement voorzien

Zowel op Huttert – de zolder werd heringericht – waar we vroeger woonden, als op de Dooren waar de sponsor voor tien kamers zorgde in een huurwoning, als hier nu op Langevelde hebben we al jaren voor logies gezorgd voor jonge renners. In het begin allemaal zonder vergoeding. “Wat waren we naïef,” vullen Myriam en Michel elkaar aan. “Sommigen plunderden onze voorraadkasten, een andere ging bijna aan de haal met duur materiaal... Sommigen verdwenen met de noorderzon. Toen was het op voor ons. Omdat we op de Dooren toch een fikse huurprijs moesten betalen, kocht onze Kurt in Buggenhout ‘een krotwoning’ die we restaureerden samen met de broer van Niko Eeckhout, oud-renner en lid van onze ploeg.” Steeds via mond-aan-mond-reclame kwamen renners aanwaaien om deel uit te maken van de ploeg. Naast een aantal Australiërs, een Rus en een Duitser was er ook de Oostenrijker Franz Stocher, oud-wereldkampioen op de piste, en later in zijn land minister van Sport. Tijdens zijn verblijf bij ons reed hij 5 koersen die hij allemaal won. Tientallen keren heeft hij bij ons gelogeed!”

Ontmoeting met Pidcock

Tom was als veldrijder verbonden met het team van Sven Nijs. Hij kon er echter niet aarden en koos voor een kleine ploeg waarin hij zijn zin kon doen. Via zijn manager, de zoon van Pad McQuaid, oud-voorzitter van de UCI, kwam Kurt met hem in contact. Een nieuwe crossploeg ontstond en zie wat Tom al heeft gewonnen: Engels kampioen, Europees en wereldkampioen veldrijden, Olympische kampioen mountainbike... Myriam en Michel: “Kurt was er toen al zeker vier jaar mee bezig. Zo’n klein mannetje, en als hij goed is, rijdt hij er zelfs Van Aert en Van der Poel af! En sinds vorig jaar ligt Kurt onder contract bij de Britse ploeg Ineos met het doel zich met Tom bezig te houden. En zo is hij zowat het aanspreekpunt voor alles, ook voor de ouders van Tom die recent een onafgewerkte woning kocht in Andorra, samen met Monaco het belastingparadijs voor vele renners. Ook met spurter Sam Bennett heeft Kurt gewerkt. Hij was zelfs getuige bij diens huwelijk in Ierland.”

Sean Kelly, Iers boegbeeld

“Wij moesten het met veel minder doen, “ getuigen Myriam en Michel. “Veel van die renners beseffen niet hoeveel zij verdienen. Velen hebben een probleem wat geldbeheer betreft en gooien het tijdens de wintermaanden vaak over de balk of geraken aan lager wal. Kurt en zijn ploeg hebben veel te danken aan Sean Kelly waarvoor vele deuren in binnen- en buitenland opengaan. En hoe vaak sliep hij al bij ons, niet zelden om samen met Philippe Gilbert in hun Ardense bossen te komen jagen.”

Koers en nog eens koers, dat beheerst het leven van Kurt. Veel professionele meetings via pc. En interviews ook tijdens het crosseizoen. “Onze Kurt heeft een groot voordeel,“ vult Michel nogmaals aan. “Hij kan als de beste met de techniek aan de fiets aan de slag.“ Vroeger meer dan nu, maar Myriam en Michel hebben al een groot stuk van de wereld gezien. Zeker Michel die vlot anekdotes ophaalt over reizen in Moskou, de Verenigde Staten, recent nog als mecaniciens tijdens het WK veldrijden, Argentinië, Qatar, Oman en zoveel andere plaatsen waar hij toch kon genieten van wat de natuur er te bieden heeft. Maar wat een verschil tussen het wielrennen van voor 30 jaar en nu! (HVdS)